

## XII. Folkeforbundets Finanser og Administration.

Blandt de Emner, med hvilke 4. Udvalg navnlig beskæftigede sig, skal omtales:

### 1. Restancer.

I Aaret 1933 voksede Staternes Restancer til Folkeforbundet fra 23.958.258,85 Frcs. til 29.835.335,61 Frcs., d. v. s. med ca. 6 Mill. Frcs., hvilket betegner en større Stigning end noget af de foregaaende Aar.

Restancerne kan indeles i følgende Grupper:

Restancer, for hvilke en endelig Ordning er truffet . . . .	Frcs. 124.846,45
Konsoliderede Restancer (Kina) . . . . .	8.252.579,78
Restancer fra Argentina . . . .	4.313.717,37
Restancer for Perioden 1920—1932 . . . . .	8.941.604,16
Restancer for 1933 (heri ikke indbefattet Argentinas Restance for nævnte Tidsrum)	8.202.587,85
	<u>29.835.335,61</u>

Dette Forhold havde dog bedret sig betydeligt inden Forsamlingen, idet Beløbet pr. 1. September 1934 var nedbragt til 23.362.652,07 Frcs., hvilket sammenlignet med Stillingen pr. 6. Oktober 1933 kun betegner en Stigning paa ca. 2 Mill. Frcs.

Som sædvanlig henviste 4. Udvalg Spørgsmaalet til et særligt Underudvalg, overfor hvilket de forskellige Delegationer gjorde Rede for Grundene til, at deres Regeringer ikke havde været i Stand til fuldtud at betale deres Bidrag. Det blev herunder navnlig anført, at den af Forsamlingen i 1925 vedtagne Fordelingsskala under de nuværende Forhold ikke er retfærdig, hvorhos flere Delegationer henviste til de ved den økonomiske Krise og Valuta-problemet foraarsagede Vanskeligheder.

Underudvalget havde under Overvejelse at anbefale visse Nedsættelser af de Beløb, som skyldtes af Stater, der havde vist deres gode Vilje ved Betaling af Afdrag, men som havde godtgjort, at de er for svært belastede

til fuldtud at betale deres Restancer; Underudvalget kom dog til det Resultat, at det ikke var i Stand til at foretage en Under-søgelse af denne Art, der vilde kræve et indgaaende Kendskab til Medlemsstaternes økonomiske Forhold, en Undersøgelse, som nødvendigvis maatte foretages med den yderste Forsigtighed. En saadan Nedsættelse vilde derhos kunne virke uretfærdigt mod de Stater, som ikke er i Restance, men kun med yderste Vanskelighed betaler fuldtud.

I sin Beretning til den 15. Forsamling havde Kontrolkomiteen gjort opmærksom paa, at Begrebet »en Stat i Restance« aldrig er blevet defineret, og at det derfor vilde være formaalstjenligt at erholde en Menings-tilkendegivelse om, hvor store Restancer en Stat kan paadrage sig, forinden den maa siges at have misligholdt sine finansielle Forpligtelser overfor Forbundet. Udvalget drøftede endvidere hvorvidt der maatte være Anledning for Forsamlingen til at raadføre sig med 1. Udvalg (retlige og konstitutionelle Spørgsmaal) vedrørende de Forholdsregler, der eventuelt burde tages for at indskrænke de Staters Rettigheder, som ikke regelmæssigt betaler deres Bidrag, i hvilken Henseende Underudvalget navnlig henledte Opmærksomheden paa de af den indiske Delegation forrige Aar fremsatte Forslag,

a) at Forsamlingen skal opfordre de Delegerede til at afholde sig fra at vælge Repræsentanter fra de Stater, der er i Restance, til Æresposter i Forsamling, Raad eller Udvalg,

b) at Forsamlingen skal bestemme, at Personer fra Stater, der er i Restance, ikke maa udnævnes til Poster inden for Folkeforbundets Organisationer.

Underudvalget ønskede dog ikke at stille konkrete Forslag i denne Retning, men anbefalede at afvente en upartisk Bedømmelse for hver enkelt Stats Vedkommende, og som Resultat af Forhandlingerne